

סדר פסח

סוס ורוכבו רמה בים

עשרת סוסי כפר הנופש השתתפו אף הם בסדר הפסח שלא כהילכתו. רכבו עליהם ילדי הנופשים, שהחזיקו בידיהם לפידים בווערים. הסוסים ירדו מהגבעות שמסביב לכפר הנופש, ומייד לאחר מכן הודלקו מסביב כתובות אש ומדורות, ויורטו זיקוקין די-נור.

בליל הסדר יצא עמך ישראל מהקוביה הקרוייה ביתו, נכנס אל הקוביה הקרוייה מכוניתו, ונסע בהמוניו להינפש ולטייל במרחבי ישראל. חלקו הצפין, חלקו הדרים, וחלקו נשאר במרכז הארץ. והגיע אל כפר הנופש באשקלון. לאלה מבין עמך ישראל שהגיעו לאשקלון וציפו לחגוג את הסדר על פי מיטב המסורת וההלכה, ציפתה הפתעה. לא, הסדר לא נערך מסביב לשולחנות ערוכים, ואף חזן לא הושם מאחורי הרמי קול כדי לומר את זמירות החג. מיד בכניסה הכסר ציפו לו, לעמך, חביות של סנגריה, והוא השיק כוסית ראשונה עם ויקטור דיאגנט החייכן, סגן מנהל הכסר. מאוחר יותר הוא ירד אל הים,

דן הביישן

הסופר דן בן-אמוץ מסתיר את פניו בעזרת העבאייה שלו מעיני המצלמה. ידידתו הצעירה, ליה, והצייר שלמה צפריר, בעזרת ז'ראר קוטסטר (למטה מימין), מנהל כפר הנופש, מנסים להפשיט אותו בכוח.

צליחת יס'סוף

צוות המלצרים של כפר הנופש חצה את בריכת המים הקפואים של הכפר, במסגרת מסכת יציאת מצרים. המלצרים נשאו על גבם חבילות שקים ונודחו מים, וצרו דרך דמויי-תינוקות, כשהם מזמרים את, 'בצאת ישראל

אוזנו את המילים, כדי שלא יתבלבל. ואז החלה החגיגה האמיתית. עמך התנפל על האוכל המשגע, שהוכן בכמויות בלתי-ינדלות מסביב לבריכה, זלזל, סבא ואכל, אך לא הסתפק. אחרי הכל, התענוג עלה בכסף רב, אז כדי שחס וחלילה לא ירגיש שביובו את כספו, הוזמן לחדר האוכל, ושם, מסביב לשולחנות הערוכים בפיתות, מצות, יין וגבינות, המשיך לאכול בשרים למיניהם וסלטים, כשהוא מקנח בגלידה פלמבה, תאוזה לחיך, בין מנה למנה שר עמך בקול-יקולות, מתא כפיים. וכשהדוגמנית סוזי לרמר עלתה על השולחן והרביצה מחול משלהב, הצטרף אליה ברי קיעות ובשירה אדירה.

מה יש לדבר, סדר-פסח שלא כהילכתו, שלא יישכח במהרה, ובכלל כל אותם שבאו לכפר מרובעים, יצאו ממנו פריקים לגמרי, האווירה העליונה, חולצות הטריקו, ותגלית

ממצריים. מנהל-הכפר שלא יצלח את בריכת בני-ישראל את הים, הצייר שלמה צפריר,

